

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Petry Kubové a přísedících Marie Martínkové a ing. Jaroslavy Šimšové v hlavním líčení konaném dne 24. listopadu 2022 v Českých Budějovicích

takto:

obžalovaná [REDAKCE] narozená [REDAKCE] v [REDAKCE], bytem [REDAKCE]
v současné době ve výkonu vazby ve Vazební věznici České Budějovice,

je vinna, že

1. dne 20. května 2022 kolem 12.50 hodin v obci [REDAKCE] na společné chodbě ve třetím podlaží budovy č.p. [REDAKCE] jednajíce v úmyslu způsobit na cizím majetku škodu, za použití sekery rozbila vstupní dveře bytové jednotky č. [REDAKCE], a to vysekáním díry oválného tvaru o průměru 27 cm v horní části dveří a poté vzniklým otvorem do bytové jednotky nastříkala část obsahu práškového hasicího přístroje původně umístěného na chodbě společných prostor této budovy, přičemž v důsledku nastříkání obsahu práškového hasicího přístroje do bytové jednotky č. [REDAKCE] byla jednotka poškozena tím, že prášek v souvislé vrstvě pokrýval její zdi, podlahu a veškeré vybavení bytové jednotky, když následně tímto hasicím přístrojem postříkala společné prostory domu, čímž došlo k vyprázdnění náplně hasicího přístroje, který tímto učinila neupotřebitelným, a uvedeným jednáním způsobila nájemci bytové jednotky č. [REDAKCE] poškozenému [REDAKCE] narozenému [REDAKCE] uvedením bytové jednotky do původního stavu **škodu ve výši 10.500 Kč a Stavebnímu bytovému družstvu [REDAKCE]**, způsobila jednak **škodu ve výši 7.647 Kč** v souvislosti s nákupem a výměnou zničených vstupních dveří do bytové jednotky č. [REDAKCE] a jednak škodu ve výši **1.395,05 Kč** v důsledku výměny a montáže hasicího přístroje,

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

2. dne 4. července 2022 kolem 4.00 hodin v obci [REDAKCE] v budově č.p. [REDAKCE] s vědomím toho, že se v daný čas v budově nachází jeho obyvatelé, a to [REDAKCE] narozená [REDAKCE], [REDAKCE] narozená [REDAKCE], [REDAKCE] narozený [REDAKCE], [REDAKCE] narozená [REDAKCE], [REDAKCE] narozený [REDAKCE], [REDAKCE] narozený [REDAKCE] a [REDAKCE] narozený [REDAKCE], v obývacím pokoji bytové jednotky č. [REDAKCE] nacházející se ve třetím nadzemním podlaží, kterou v té době užívala, nejprve úmyslně založila požár, kdy polila gauč neznámou látkou, s největší pravděpodobností technickým lihem, kterou poté zapalovačem zapálila, načež srozuměna s tím, že může dojít k zahoření celé bytové jednotky a budovy č.p. [REDAKCE] ponechala otevřená okna a dveře vedoucí do společné chodby domu, a toto činila přesto, že si byla vědoma toho, že vzhledem k brzké ranní hodině nebudou moci obyvatelé domu včas a adekvátně reagovat na případné rozšíření požáru po celém domě a že je tímto zcela úmyslně vydává nebezpečí smrti či těžké újmy na zdraví, přičemž k zahoření celé budovy nikoli však přičiněním obžalované [REDAKCE] nedošlo, neboť zapálený gauč sám shořel bez dalšího šíření po domě č.p. [REDAKCE]

3. dne 7. července 2022 kolem 16.00 hodin v obci [REDAKCE] ve společných prostorách budovy č.p. [REDAKCE] častovala její obyvatele hrubými výrazy a vyhrožovala slovy: „vy špíny, vy čuráci, co si o sobě myslíte, já to tady stejně jednou všechno podpálím, zabiju vás“, přičemž uvedené výhrůžky vzbudily v obyvatelích tohoto domu zejména pak u [REDAKCE] narozené [REDAKCE], [REDAKCE] narozené [REDAKCE], [REDAKCE] narozené [REDAKCE], a [REDAKCE] narozené [REDAKCE], obavu, že by mohly být ze strany obžalované [REDAKCE] uskutečněny, tedy vzbudily v nich obavu o jejich životy, zdraví a majetek, a to zejména s ohledem na jednání obžalované ze dne 4. 7. 2022, kdy v bytové jednotce č. [REDAKCE] kterou užívala, úmyslně způsobila požár, a proto byla na místo přivolána hlídka Policie ČR, a obžalovaná [REDAKCE] byla převezena do Protialkoholní a protitoxikomanické záchytné stanice v [REDAKCE],

tedy

ad 1)

zničila a poškodila a učinila neupotřebitelnou cizí věc, a způsobila tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

ad 2)

dopustila se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu a to úmyslně způsobit obecné nebezpečí tím, že vydá lidi v nebezpečí smrti a těžké újmy na zdraví tím, že zapříčinila požár, když k dokonání trestného činu nedošlo,

ad 3)

skupině obyvatelů vyhrožovala usmrcením,

čímž spáchala

ad 1)

přechin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku,

ad 2)

zločin obecné ohrožení podle § 272 odst. 1 trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

ad 3)

přečin násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci podle § 352 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 272 odst. 1 trestního zákoníku a § 43 odst. 1 trestního zákoníku, § 58 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 15 (patnáct) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaná pro výkon uloženého trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalované ukládá **trest propadnutí věci**, a to ruční sekery značky Fiskars.

Podle § 70 odst. 6 trestního zákoníku připadá propadlá věc státu.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se odkazuje poškozené **Stavební bytové družstvo** [redacted], se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Dokazováním provedeným v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav popsáný ve výrokové části tohoto rozsudku. Soud k věci vyslechl obžalovanou [redacted] svědky por. [redacted] [redacted] znalkyni MUDr. Moniku Gärtnerovou, provedl důkazy listinné.

2. **Obžalovaná** [redacted] v přípravném řízení nevypovídala, též před soudem využila práva nevyjadřovat se k věci, pouze stručně uvedla, že se necítí být vinna, s žádnou sekýrou nikde neběhala, nikomu nenadávala „žlutá krávo“, přiznala však, že dveře do bytu souseda rozbila, pořád tam chodili nějací lidé, jednotka rychlého nasazení. Nic dalšího nespáchala, žádný gauč nepodpálila. Podle § 207 odst. 2 trestního řádu soud přečetl výpověď obžalované [redacted] kterou učinila při vazebním zasedání dne 9. 7. 2022, kdy po zákonném poučení sdělila velmi stručně, že to, co podpálila, byl její byt a její gauč, s tou sekýrou se to již opakovat nebude, do domu se již nevrátí, bude bydlet u své matky.

3. **Znalkyně MUDr. Monika Gärtnerová**, která zpracovala znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, a posuzovala osobnost obžalované [redacted] před soudem stvrdila závěry znaleckého zkoumání a k její osobě uvedla, že obžalovaná netrpí duševní poruchou v pravém slova smyslu. Dlouhodobě je uživatelkou nebo zneužívá návykové látky a alkohol a v její osobnosti jsou vyjádřeny rysy emoční nestability. V době skutku také netrpěla duševní poruchou v pravém slova smyslu, vyloučila tedy, že by se v jejím případě jednalo o patickou opilost z důvodu, že opakovaně alkohol v minulosti užívala, znala jeho účinky, její jednání nebylo nikterak chaotické, nebylo přítomno chorobné vnímání reality s neexistujícími podněty, to znamená, že například nejednala pod vlivem bludů, halucinací nebo nějakých chorobných představ. Co se týká rozpoznávacích a ovládacích schopností, tak tyto, pakliže by

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

nebyla pod vlivem žádné látky, by byly zcela zachovány. A pokud se připustí, že skutek spáchala pod vlivem alkoholu nebo nějakých jiných drog, tak by byly sníženy, zejména tedy ovládací schopnosti, lehce. Je nutno ovšem připustit, že toto snížení si přivodila obžalovaná [REDAKCE] sama, pokud tedy užila alkohol či návykovou látku dobrovolně, a je znala účinků těchto látek na svůj organismus, protože je opakovaně v minulosti užívala. Pobyt obžalované [REDAKCE] na svobodě z psychiatrického hlediska znalkyně zhodnotila jako nikoli nebezpečný pro společnost. K odvykací léčbě obžalovaná motivovaná není, ta má úspěch pouze v případě vysoké motivace dotyčného pacienta. Znalkyně nenavrhla uložení ochranného léčení. Obžalovaná je schopna chápat smysl trestního řízení.

4. Svědek por. [REDAKCE] zpracovatel odborného vyjádření Hasičského záchranného sboru Jihočeského kraje, ze dne 15. 7. 2022 č.j. HSCB-1928-2/2022 KŘ, ev. Č. 3122007978 založeného ve spise na č.l. 197-199, uvedl, že k předmětnému požáru došlo v obci [REDAKCE] dne 4.7.2022, a to okolo 4:00 hodin. Zasadující hasičská jednotka v podstatě vycházela z podkladů, které získala od Policie ČR, resp. z výpovědi podezřelého [REDAKCE] když zjištěné informace jednoznačně směřovaly k tomu, že se jednalo o úmyslné zapálení, takže v tomto případě bylo velice jednoduché určit příčinu vzniku požáru, bylo tedy konstatováno, že k požáru došlo v důsledku úmyslného jednání [REDAKCE] [REDAKCE]. Na místo činu jednotka dorazila v okamžiku, kdy již neprobíhal požár a vlastně to bylo i po hasebním zásahu obžalované s tím, že i před jejím zákrokem už k nějakému velkému rozvoji nedocházelo. Podle toho, co sdělili policisté, ke vzniku požáru došlo na sedací části sedací soupravy v obývacím pokoji bytu obžalované [REDAKCE] a to politím technickým lihem a následným zapálením. V době příjezdu svědka na místo činu, což bylo asi 20 minut po zásahové jednotce, při vstupu do bytu, který byl ve třetím nadzemním podlaží, už byl prostor odvětrán, bylo tam mírné zakouření a v podstatě bylo vidět, že došlo k hasebnímu zásahu pomocí práškového hasicího přístroje. Bylo zřejmé, že ohnisko vzniku požáru bylo na sedací soupravě a z toho místa se oheň šířil tou sedačkou, která pravděpodobně nebyla tolik hořlavá. V případě, kdy odhoří akcelarant, kterým v tomto případě měl být technický líc, dojde k rychlému spotřebování vzdušného kyslíku a dochází k pozvolnému samouhašení toho požáru, pokud není nějaký další materiál silně hořlavý v blízkosti. V tomto případě nebyl, takže docházelo spíše k útlumu už před tím hasebním zásahem. Ten hasební zásah měla provést podle své výpovědi obžalovaná. Kolegové pouze odvětrali prostor a prověřili ho termokamerou, což je běžný postup. Hasební zákrok neprováděli. Když svědek vešel do bytu č. [REDAKCE] tak to na něj působilo tak, že se požár šířil opravdu minimálně v okamžiku, kdy došlo k hasebnímu zásahu. Svědek odhadl, že požár mohl trvat tak půl hodiny, čtyřicet minut, a pokud by ho obžalovaná hned uhasila, tak tam nemohly být takové následky, jaké tam byly.

5. K dotazu, zda po vstupu do domu byly známky po požáru v celém bytovém domě, uvedl, že nikoli po požáru, ale po zásahu hasičské jednotky. Pakliže v odborném vyjádření pod bodem 9 shrnul následky požáru, kdy předběžná přímá škoda byla odhadnuta na částku 50 000 Kč, tak při jejím stanovení vycházel pouze z těch informací, které měl k dispozici a z vlastního odhadu v obdobných situacích. Neměl možnost jednat se správcem domu, ale poškození majetku bytového družstva nebylo nijak patrné, kromě výmalby společných prostor. V době jeho příjezdu na místo tam byla pouze policie, a přivolaná záchranná služba odvezla pouze užívatelku bytu, nikoho jiného, tu potřebu již prověřovala policie a hasičská jednotka, která se dotazuje na stav lidí kolem a na případné poškození zdraví lidí, takže zde nebyly vyjádřeny žádné potřeby, nikdo nebyl zraněn, odvezen.

6. K dotazu, zda mohl být způsoben závažnější následek v případě, že by požár nebyl uhašen, svědek uvedl, že podle jeho zkušeností a též z fotodokumentace, která je součástí odborného vyjádření, je zřejmé, že požár se jistým způsobem ohraničil a v podstatě kolem nebyly žádné

materiály, které by zapříčinily nějaký rychlý rozvoj. Žádná nádoba s lihem na místě nalezena nebyla, byly tam ale nalezeny zapalovače, pokud si svědek dobře vzpomíná. Tyto věci nebyly zajišťovány, neboť způsob zapálení byl zřejmý už od počátku, vlastně po komunikaci s obžalovanou. Ze strany hasičského záchranného sboru se na místě žádné vzorky neodebíraly. To, že obžalovaná policii řekla, že gauč zapálila lihem, souznělo s tím, co na místě činu pozoroval. Bez iniciátoru v podstatě materiály, které byly v ohnisku požáru, by byly asi zapáleny těžko. Když líh hoří, tak není cítit, není to rozpoznatelné. Pokud byl svědek dotazován, zda bylo nějakou stopou objektivizováno použití lihu, o kterém se na místě činu dozvěděl z výpovědi obž. ■■■■, zda tam byla nějaká jiná stopa, tak svědek uvedl, že zjištění použití jakéhokoli akcelarantu po jeho odhoření je velice problematické, obzvlášť v těchto materiálech. V takovýchto případech odhoří a stopy zmizí.

7. K dotazu, zda svědek může vyloučit, že v bytě č. ■■■■ došlo k samovolnému vznícení nebo nějakému zkratu, uvedl, že konstatování skutečnosti, že ke vzniku požáru došlo úmyslným zapálením, to víceméně vylučuje. Samovolné vznícení může stoprocentně vyloučit.

8. K dotazu, zda je možné zahoření bez nějakého akcelarantu hoření, svědek uvedl, že samozřejmě, ale musí tam být iniciátor. V tomto případě byl iniciátorem otevřený plamen a podle výpovědi obžalované tedy zapalovače. V tomto konkrétním případě by to takto mohlo dopadnout i bez toho, že by byl použit akcelarant.

9. **Svěddek** ■■■■ uvedl, že jeho byt nachází v obci ■■■■ v domě č.p. ■■■■ čtvrté patro. Byt koupil asi před rokem nebo rokem a půl, ale nebydlí tam, není obývaný. Někdy v květnu 2022 byl kontaktován zástupcem bytového družstva, který je majitelem objektu a ten mu sdělil, že obžalovaná ■■■■ poškodila vstupní dveře do jeho bytu. Jel tedy na místo a zjistil, že opravdu byly vstupní dveře do bytu poškozené, byla v nich vysekaná díra neznámým předmětem. Po vstupu do bytu však zjistil, že celý byt je pokrytý milimetrovou až dvoumilimetrovou vrstvou nějakého bílého prášku. O požáru, který v domě byl, se dozvěděl vzhledem ke svému zaměstnání, které vykonává, neboť je policistou. Když se opět dostavil do svého bytu, který byl předtím pokrytý bílou vrstvou, což nestačil ještě uklidit, tak nyní byl pokrytý černou vrstvou sazí. Když do domu vstoupil, tak tam byl zápach spáleniny, to bylo cítit už od vstupních dveří v přízemí a horní schodiště bylo očouzené celé, bylo celé černé. Svědek potvrdil, že jím požadovaná škoda mu byla uhrazena. S obžalovanou ■■■■ se potkal asi jednou, když šla venčit psa, tehdy se jen pozdravili, to byl jediný osobní kontakt s ní. Už předtím věděl, že v bytovém domě byly problémy mezi sousedy a obžalovanou, několikrát byl svědkem toho, že z bytu obžalované se ozýval křik, hádky, zvuk rozbíjení skleněných lahví. Nejdříve si myslel, že je to hádka dvou osob, pak mu po pár minutách došlo, že je to vlastně jeden a ten stejný člověk, který si vlastně nadává a pak si nadávky vrací. Byl to ženský hlas. Pokud u minulého hlavního líčení obžalovaná uváděla, že se v jeho bytě měli pohybovat lidé a nějaká jednotka nasazení, že se tam pohybovali policisté, tak o tom svědek neví, určitě ne s jeho vědomím a svolením. To, že se tam policisté v domě pohybovali, to je pravda, ale ne v souvislosti s jeho bytem, ale v souvislosti s bytem nebo jednáním právě obžalované. Jednou právě, když se do domu příležitostně dostavil, tak před domem stálo zaparkované policejní vozidlo a hlídka s paní ■■■■ něco řešila, takže se k nim připojil, dal se do řeči a pochopil, že to bylo kvůli obžalované.

10. **Svědčyně** ■■■■, která bydlí ve druhém podlaží domu čp. ■■■■ k věci uvedla, že soužití s obž. ■■■■ bylo obtížné v tom, že rušila noční klid, nedalo se v domě spát. Většinou v nočních hodinách nebo brzo ráno byl slyšet křik a nějaké rány vycházející z jejího bytu, postupně to začalo být i třeba v odpoledních hodinách. Jako obyvatelé domu se báli vyjít z bytu, protože když obžalovaná třeba chodila po chodbě, slýchávali nějaké nadávky, které

ale nebyly úplně konkrétní na nějakou osobu. Obžalovaná říkala, že je zabije, že jí rozbije hubu a podobně. Ty nadávky nemířily na žádnou konkrétní osobu, říkala je jak ve svém bytě, tak i když se pohybovala po domě a také venku. Svědkyni se to nikdy nestalo, že by přímo jí řekla, že ji zabije, nikdy se s ní tváří v tvář nepotkala. Co se týče požáru v domě, tak když ráno vstávala do práce, tak byl cítit ten kouř na chodbě domu, chodba byla okouřená a na základě toho vlastně zjistili, že tam hořelo. Sousedku [REDAKCE] s panem [REDAKCE] viděla z balkonu, oni odjížděli dříve, takže už od nich věděla, že se v domě něco děje. Spolu se svědkyní šel ven i její přítel, před domem stál pan [REDAKCE] který říkal, že volal hasiče. Obžalovanou [REDAKCE] tam nikde neviděla. Toho dne 7.7.2022 slyšela jen hluk, byla doma, slyšela jen bouchnout dveře a nějaký křik, ale nějak to neřešila. Pak když vykoukla z okna, tak už tam byla policie. Ve sporu s obžalovanou nikdy nebyla, že by jí třeba napomínala nebo jí vytýkala její chování. Výhrůžky ze strany obžalované byly takového rázu, že jí rozbije hubu, že je zabije a asi týden před tím požárem bylo zvenku slyšet, že řekla, že to tam stejně jednou zapálí. Určitě z jejího chování měli strach.

11. **Svědka** [REDAKCE] [REDAKCE] která v domě bydlí v bytě č. [REDAKCE], který je v přízemí, uvedla k soužití s obž. [REDAKCE] že ona prostě dělala hluk, dělala bordel v domě. Hádala se s přítelem, rozbíjela věci v bytě, což bylo slyšet až dolů. S obžalovanou se setkala tváří v tvář a upozorňovala ji na její chování, vytýkala jí ho. Řekla jí, že její chování je neúnosné, že všichni chodí do práce, brzo ráno vstávají, a že si s ní rádi popovídají, dají kávu, když bude chtít, když by potřebovala něco probrat, zda má nějaké trápení, za domem grilují, a že není problém, aby mezi ně přišla. Obžalovaná se divila této nabídce. Bohužel se její chování nezměnilo, a svědkyně se bála chodit i sama do kotelny, protože nikdy nevěděla, co obžalovanou napadne, byla agresivní, pak ke konci byla taková docela dost nepřičetná. Několikrát na obžalovanou volala policii, konkrétně kdy, už svědkyně nevěděla. Výhrůžky ze strany obžalované byly spíše všeobecné. Pokud jde o výhrůžky na její osobu, tak svědkyně věděla, že jí nadává, ale byla nahoře ve svém bytě nebo běhala po bytě, i po domě, a nadávala „ta žlutá“ a něco dodávala. Proč říkala „ta žlutá“, asi kvůli blondatým vlasům. U poškození bytu pana [REDAKCE] nebyla, jen pak viděla, co se stalo. K požáru v domě svědkyně uvedla, že toho dne ráno s přítelem vstali, chystali se do práce, na společné chodbě bytovky cítili smrad po kouři. Byl otevřený společný balkon, tak si svědkyně myslela, že obžalovaná jen zapálila papíry u toho balkonu, protože tam byl na zemi postavený hasicí přístroj a obžalovaná ráno předtím vyhazovala nepořádek u popelnic venku z peněženky. Přítel před odjezdem zkontroloval suterén domu, sklepy, kotelnu, ale tam nic nebylo, tak nasedli do auta a odjeli do práce. Když ale projížděli kolem otevřeného společného balkonu, který byl dokořán, tak si všimla, že to kouří, takže upozornila paní [REDAKCE] aby volala policii. U bytu obžalované s přítelem nebyli, slyšeli ji venku, pak slyšeli, jak šla nahoru. Po požáru se následně dozvěděla, co se stalo. Paní [REDAKCE] jí to volala do práce, řekla, že obžalovaná zapálila sedačku, ale snažila se to uhasit, že přijeli hasiči i policisté. Pokud jde o událost ze dne 7. 7. 2022, tak určitě tam nějaký incident mezi obyvateli domu a obžalovanou byl, ale svědkyně si na to již nepamatovala.

12. **Svědka** [REDAKCE] [REDAKCE] který bydlí v domě ve druhém patře, uvedl, že soužití s obžalovanou nebylo jednoduché, pociťoval to v tom, že jeho přítelkyně [REDAKCE] [REDAKCE] se bála vycházet ven. Šlo o řev, křik, běhání po bytovce, rány. Prakticky to bylo od počátku, co se nastěhovala. Nejhorší asi bylo, že obyvatelé domu se báli vycházet, a to proto, že obžalovaná nosila v batohu nůž, byl tam konflikt se sekerou atd. V domě je již 33 let, s obžalovanou si tyká, znají se už od pubertálních let. Asi se nikdy nestalo, že by konkrétně jemu či jeho přítelkyni obžalovaná vyhrožovala. K požáru v domě uvedl, tak ráno vstal a chtěl jít do práce, v domě zaznamenal policii a hasiče. Když šel do práce, tak v domě zaznamenal stopy po požáru. Bylo to tam ohořelé, očouzené, smrad po bytovce, smrad v bytě. Když otevřel dveře bytu, tak vedli obžalovanou v poutech dolů. Od hasičů se dozvěděl, že hořelo v bytě obžalované. V období od začátku července 2022 obžalovaná obyvatelům domu vyhrožovala, říkala, že je zabije, něco takového tam

probíhalo, ale přesně si to již nepamatoval. Nepotvrdil, zda zazněla ze strany obžalované nějaká výhrůžka v souvislosti s tím požárem, že by k němu mohlo dojít.

13. **Svědkyňe** [REDAKCE] [REDAKCE] přítelkyně svědka [REDAKCE] uvedla, že s ním bydlí v bytě v druhém nadzemním podlaží. Když za ním začínala jezdit, tak jezdila hlavně na víkendy nebo, když měla volno. On ji upozorňoval na to, že je dost možné, že tam bude čas od času nějaký virvál. Ona tomu nejdříve nevěřila, protože vždy když obžalovanou čas od času potkala, tak ji pozdravila, byla taková jako spíš tichá, tak si svědkyně říkala, že to není možné, aby tam dělala takové výtržnosti. Pak se tam ale postupem času, bylo jedno, jestli přes den nebo v noci, začaly ozývat různé zvuky, vyloženě někdy křičela, někdy to byly nějaké rány, kolikrát se stalo, že je i večer nebo ráno probudila. Nemělo to nějakou časovou posloupnost, nebylo to vždy v jeden čas nebo moment, bylo to různě a začalo se to stupňovat. Její přítel s obžalovanou několikrát mluvil, říkal jí, že už je to fakt přehnané, bavili se spolu o tom. Svědkyně se s obžalovanou nikdy takto osobně nebavila, ale je pravda, že měla trochu obavy pak jít třeba i na chodbu, protože věděla, že je doma a nevěděla, jestli má zrovna dobrou náladu nebo špatnou náladu, prostě v jakém stavu ji potká. Pak to vyvrcholilo tím hasicím přístrojem, který obžalovaná použila na té chodbě a vysekala díru sousedovi do dveří a potom ještě tím zapálením toho gauče, to byli doma všichni, protože to bylo v noci. Nikdy se nestalo, že by jí obžalovaná vyhrožovala z očí do očí. Brala to tak, že ty nadávky obžalované byly všeobecné, ona to křičela z balkonu nebo z okna, ale nikdy to nebrala tak, že je to mířené vůči její osobě, bylo to takové všeobecné. Obžalovaná křičela třeba „ty kurvo, ty čuráku“. Kolikrát to bylo tak, že ani nevěděli, jestli tam někoho má nebo ne, protože ze začátku za ní jezdil nějaký pán se psem, kterého tam svědkyně čas od času viděla. Ale potom tam řvala, ať ji někdo nechá být, a že ho stejně zabije, a že to tam jednou podpálí, a že jí odsud stejně nedostanou, že tam zůstane, že je to její barák. Pak tam bylo „vy kurvy, vy čuráci, nečumte na mě“ a tak. Z tohoto jednání obžalované měla svědkyně obavy. Když byla zavřená ve svém bytě, tak to bylo ještě dobré, ale pak začala chodit po domě a křičela, bylo to předtím, než vysekala tu díru do dveří.

14. O tom, že vysekala díru do dveří, svědkyně ví, protože v tu dobu byla doma. Vždy, když v domě byl virvál, tak to řešila tím, že si dala naplno muziku, aby to neslyšela, nebo sluchátka, ale toho dne slyšela strašné rány a už jí to bylo divné. Psala i přáteli, že obžalovaná zase řádí, že možná zase vytáhne sekyrku, ještě si z toho dělali srandu, ale zjistili, že to zase taková sranda nebyla, protože tam vysekala díru do dveří, a když svědkyně otevřela dveře na chodbu, tak všude bylo bílo, protože tam byl nastříkaný ten prášek z hasicího přístroje. Už tam byli i policisté.

15. S tím požárem to bylo tak, že usínali, měli okno pootevřené. Po půlnoci slyšela obžalovanou, že chodila venku před domem. Zavřela tedy okno. Usnula, ale pak nějak procitla a cítila, jako by se páčil plast. Jak byla rozespálá, tak se jí nechtělo vstát, znovu usnula a vzbudili ji až policisté, když klepali na dveře. Když pak vyšla na chodbu, tak všude v domě byl popel a nahoře ve třetím patře bylo všechno černé, vlastně celé schodiště, zábradlí, všechny boty, co měli venku, to bylo posypané popelem, i stěny. Obžalovanou tam nikde neviděla.

16. Ohledně incidentu ze dne 7. 7. 2022 svědkyně uvedla, že to byly pořád ty samé výhrůžky dokola. Dokud to nepodpálila, tak si všichni říkali, že to není tak vážné, ale když způsobila ten požár a ještě toho večera tam vykřikovala, že to tam stejně jednou zapálí, tak pak ten strach měli větší. Když tam křičela, že někomu ublíží, tak si začali říkat, že je jen otázka času, kdy to opravdu udělá. Poté, co se vrátila po tom požáru, tam křičela něco v tomto smyslu, že někomu ublíží, říkala: „Vy kurvy, stejně je to tady moje, mě nedostanete“.

17. **Svěddek** ■■■■■ popsal soužití s obžalovanou jako problematické, bylo takové, že když se napila a dala si třeba i drogy, tak pak bylo v noci bouchání v bytě, myslel si, že nějakým kladivem, ale měla sekýru, takže sekýrou bouchala do podlahy, to se nedalo spát, bylo to většinou v noci a trvalo to třeba dvě nebo tři hodiny, vyřvávání a bouchání. Bydlí v domě v prvním patře, přesto to bouchání slyšel, hrozně se to rozléhalo. Obžalovaná se úplně od počátku takto nechovala, asi měsíc byl klid, pak tam měla nějakého přítele, to se to stalo poprvé, kdy paní ■■■■■ v noci vyšla z bytu a řekla, že tam na to nejsou zvyklí, že tam bude klid, tak to utichlo, ale pak se to pořád stupňovalo. On konkrétně za obžalovanou byl jednou, ona vytírala chodbu, slyšel hluk, nějakou hádku, paní ■■■■■ tam byla s ní, tak vyšel ven a ptal se jí, co tam křičí. Obžalovaná řekla: „Zalez, ty čuráku,“ tak se do toho nepletl. Žádné výhrůžky konkrétně na jeho osobu ze strany obžalované nezaznamenal, ale na jeho manželku ano.

18. K požáru svědek uvedl, že asi kolem páté hodiny ráno manželka vykoukla z okna, protože paní ■■■■■ s přítelem odjížděli do práce a žena cítila kouř. Svědek tedy vyšel ven na chodbu a viděl, jak je nahoře zakouřeno, tak vyšel úplně před dům, obžalovaná chodila ve svém bytě po balkoně, z jejího bytu se valil dým, byla tam v podprsence a někam volala telefonem. Čekal, než přijela policie, tu volala jeho manželka. Obžalovaná pak přišla dolů celá očouzená. Policie obžalovanou odvezla, ta se ale hned druhý den vrátila a zase bylo křičení, bouchání a vyřvávání na chodbě.

19. K incidentu ze dne 7. 7. 2022 svědek uvedl, že obžalovaná křičela na chodbě nahoře, ale on už hůře slyší, tak tomu úplně nerozuměl, co přesně všechno říkala. Bylo to na chodbě, nahoře, u dveří. Ona napřed nevycházela, křičela jen v bytě, ale pak jak to udělala s tou sekýrou, tak pak už byla i venku a to už měli strach. Strach měl i sám svědek, ona třeba šla v noci po chodbě, tak malinko pootevřel a slyšel jí, jak nadávala, přímo řvala, a šla někam ven, tak raději zašel, nechtěl s ní přijít do styku.

20. **Svědčyně** ■■■■■ uvedla, že než se obžalovaná do domu přistěhovala, tak byl v domě klid, pak se přistěhovala, v noci bylo rušení a pak tam rozbila sousedovi dveře, toho byla svědkem, vyběhla ven na to patro, když obžalovaná se sekýrou v ruce na ni „zajed' ty krávo“. Hned volala policii, ti jí odvezli, ale pak zase přivezli. Vše vyvrcholilo ještě tím, když ráno v pět hodin byla celá začouzená bytovka, takže opět volala policii, aby přijeli. Ona si v bytě zapálila sedačku, pak tam běhala. Její chování bylo neúnosné, obžalované se báli, ona nosila dýku za pasem, kdykoli potkala jejího manžela, tak ho neoslovila jinak než vulgárně. Teď, co tam obžalovaná už nebydlí, je v domě zase klid, už se nebojí, předtím se člověk i bál odejít z domu, otáčela se, kdyby náhodou něco.

21. Takové chování obžalované začalo asi tak měsíc poté, co se tam nastěhovala. Z počátku to byl hluk, jakoby se tam s někým hádala, rušila noční klid, bouchala tam něčím. S manželem bydlí v přízemí, a přesto to slyšeli. Toho dne, kdy došlo k poškození dveří sekerou, tak svědkyně měla jít za manželem na zahradu, ale jak tam obžalovaná vyváděla, tak svědkyně vyběhla na chodbu, koukala, co se tam děje, vyběhla jakoby nahoru, aby viděla, co se děje, protože to byly hrozné rány. Obžalovaná ji zpozorovala a okřikla ji. Pak mlátila do těch dveří souseda, tak volala manželovi, ať přijde, protože se tam bála a přitom zavolala policii i paní ■■■■■ která je domovnice, aby se také přišla podívat, protože byl po domě hrozný kouř, ona totiž obžalovaná použila hasicí přístroj. To byl den, kdy se opravdu svědkyně bála.

22. Ten požár v domě zjistila někdy kolem páté hodiny ráno, paní ■■■■■ s přítelem šli do práce a upozornili ji na hrozný čoud v domě. Svědkyně vyběhla ven a viděla, že byla začouzená celá nahoře ta bytovka. Volala tedy na policii. Na místo přijeli též hasiči. Když vyběhla na

chodbu, tak ta byla hrozně zakouřená, bylo to celé černé, zakouřené a byl tam smrad té spáleniny. Obžalovanou viděla na balkoně, zřejmě měla uvnitř v bytě hrozně začouzeno.

23. Výhrůžky ze strany obžalované tam byly pořád, pořád říkala, že je zničí, že to je její dům, to bylo pořád. Nejvíce vyhrožovala paní [REDAKCE] říkala: „Ty žlutá, Tebe zabiju. Z chování obžalované měla strach. Výhrůžky obžalované byly ve smyslu, že je zničí, že je zabije a takové výhrůžky

24. Soud podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu přečetl z protokolu o výsledku této svědkyně ze dne 18. 8. 2022 tu část, ve které popisovala jednání obžalované pod bodem 3 rozsudku, kdy svědkyně uvedla, že poté, co se obžalovaná po požáru vrátila zpět do domu, tak odpoledne běhala po chodbě bytovky a křičela: „já vás odtud stejně vy hajzlové dostanu, to je můj barák, vy odtud vypadnete“, a za pasem měla takovou dýku, kterou nosovala, a jak ji svědkyně viděla, tak se jí velmi bála, a proto opět zavolala policii.

25. **Svědék** [REDAKCE] uvedl k osobě obžalované [REDAKCE] že to ráno 4. 7. 2022, když se probudili s přítelkyní, tak obžalovaná běhala polonahá kolem bytovky, křičela, že to tam podpálí, chtěla se koupat v potoce, rozházela popelnici. Pak byl klid, poté bylo slyšet bouchání po domě, a když odcházel do práce, tak už byl cítit kouř, takže zkontroloval suterén bytovky, jestli něco nehoří, viditelně nic nehořelo, ale po celé bytovce byl cítit kouř. Odcházel v 5.15 hodin. Až k bytu obžalované nešel, jen do prvního patra k balkonu a celé sklepy proběhl. I úplně nahoru se díval, ale aby byla vidět mlha nebo kouř, to ne, jen byl cítit kouř po celém domě. Když vyšel z domu, tak také nic nenasvědčovalo nějakému požáru, jen rozházené popelnice, její kabelka s jejími osobními věcmi rozházenými po parkovišti a tak. Směrem k jejímu bytu se nedíval, protože obžalovaná bydlela z druhé strany, než je parkoviště. Poté odjel do práce, a když se vrátil, tak v domě byly stopy od hasičů. U poškození dveří pana [REDAKCE] nebyl, to byl v práci, o incidentu ví jen z doslechu. K němu se obžalovaná chovala slušně, nevyhrožovala mu. Byl ale svědkem toho, když vyhrožovala paní [REDAKCE] a panu [REDAKCE] to ano. Obžalovaná jim nadávala do sprostých slov, ale výhrůžky zabitím nebo ublížením na zdraví, to ne, jen říkala, že pán je pánské přirození a paní dámské přirození, prostě sprostá slova. Obyvatelům domu obžalovaná vyhrožovala všeobecně. Obsahem jejích výhrůžek bylo: „Vy špíny, vy hajzlové, já to tady zapálím, je to moje bytovka, já vás povraždím“. To bylo všeobecně a pořád dokola, že jsou všichni špíny a takové. Když toto říkala, tak byla před bytovkou, na chodbě, bylo to slyšet i z jejího bytu. Také ji párkrát viděl, jak nosila za pasem velký lovecký nůž, byl bez pouzdra. Časově to ale do souvislosti dát svědek neuměl.

26. **Svědék** [REDAKCE] uvedl, že on osobně s obžalovanou neměl žádný osobní kontakt, nicméně to nebylo příjemné soužití. Bydlí v bytě ve druhém patře. Po nastěhování obžalované už to do té doby panující přátelské a klidné soužití nebylo, bál se o přítelkyni. Bál se, že by jí mohla obžalovaná napadnout, že by jí mohla nějak ublížit, mohla by napadnout kohokoli z nich. Bál se proto, že obžalovaná byla vůči ostatním agresivní, šlo hlavně o verbální agresivitu. Obžalovaná nadávala, asi v podstatě všem, ne někomu konkrétnímu. Nadávala, že jsou špíny, kurvy, kopala jim do bot na chodbě. Nestalo se, že by takto nadávala přímo jemu tváří v tvář. Většinou, když se něco takového dělo, tak raději nikdo nevycházel z bytu, aby ji ještě více neprovokoval. To její nadávání začalo nejdříve jen v jejím bytě, pak se to několikrát přesunulo i do společných prostor. Vyhrožování zabitím on konkrétně nezaznamenal. Toho dne, kdy došlo k tomu požáru, ho ráno vzbudila přítelkyně, že se asi něco děje a bála se jít venčit psy sama, tak šel s ní a jakmile otevřel dveře bytu, tak ucítil zápach, že někde asi hořelo nebo nějaký kouř někde byl. Podíval se o patro výš a tam viděl očouzené stropy, všude bylo černo a vycházel i trochu dým z bytu obžalované, byly pootevřené dveře. Vyběhli ven a za dvě nebo tři minuty přijeli policisté a pak i hasiči a

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

záchranka. Ani toho večera před požárem tam žádné výtržnosti ze strany obžalované neregistroval. Z bytu vyběhli po páté ráno, v domě byl klid.

27. Soud dále provedl důkazy listinné, z nichž za stěžejní považuje následující:

Protokol o ohledání místa činu ze dne 4. 7. 2022, včetně náčrtku a fotodokumentace, a fotodokumentace ze dne 20. 5. 2022, z nichž se podává popis místa páčání jednání obžalovanou, tedy byl dán ucelený přehled o prostorovém uspořádání bytového domu čp. ■■■ v obci ■■■ včetně bytu č. 6 ve třetím nadzemním podlaží, který obývala právě obžalovaná ■■■ a bytu č. ■■■ ve třetím nadzemním podlaží, který je ve vlastnictví poškozeného ■■■

propouštěcí zpráva z Protialkoholní a protitoxikomanické záchytné stanice v Českých Budějovicích ze dne 7. 7. 2022, vyhotovené v 22:21 hodin, kam byla obžalovaná ■■■ umístěná téhož dne z důvodu agresivity vůči svému okolí, přičemž byla předána na psychiatrické oddělení Nemocnice České Budějovice a.s.,

předběžná propouštěcí zpráva z psychiatrického oddělení Nemocnice České Budějovice a.s. ze dne 8. 7. 2022, kam byla akutně přijata pro poruchy chování v rámci chronického abusu na psychoaktivních látkách (pervitin),

odborná vyjádření ze dne 8. 7. 2022 vypracovaná jednak společností A+B Služby s.r.o. se sídlem v Hrdějovicích, jednak společností ■■■ – Truhlárna, ■■■, k posouzení výše škody, která byla způsobena poškozeným ■■■ a Stavební bytové družstvo ■■■ (skutek 1), jakož i doklady-faktury vystavené pro poškozené Stavební bytové družstvo ■■■, ■■■, prokazující cenu vstupních dveří do bytové jednotky č. ■■■ a jejich výměnu, a cenu hasicího přístroje včetně montáže, jakož i doklad prokazující úhradu částky 10 500 Kč za úklid bytu č. ■■■,

oznámení o provedení příkazu k úhradě ze dne 14. 10. 2022 a ze dne 9. 11. 2022 z účtu ■■■, ve prospěch poškozeného ■■■ ve výši 10 500 Kč, a ve prospěch Stavební bytové družstvo ■■■, ve výši 9 042 Kč.

28. Po provedeném dokazování, kdy soud hodnotil všechny provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich vzájemném souhrnu, dospěl k následujícím skutkovým zjištěním. Soud má za prokázané, že se obžalovaná dopustila jednání v rozsahu podrobně popsáném v rozsudečném výroku. Obžalovaná ■■■ podrobně k věci nevypovídala, pouze při vazebním zasedání dne 9. 7. 2022 potvrdila, že podpálila byt, resp. gauč, který byl v té době v jejím vlastnictví, což však před soudem v podstatě odmítla, tedy, že by se takového jednání dopustila, označila se za nevinnou. Jednoznačně se však přihlásila k odpovědnosti za skutek pod bodem 1 rozsudku.

29. Vina obžalované ■■■ jednáním podrobně popsáným ve výrokové části rozsudku pod bodem 1 byla krom jejího doznání jednoznačně prokázána výpověďmi svědky ■■■ a ■■■ když především svědkyně ■■■ jednání obžalované přímo sledovala, za což se na ní se sekýrou v ruce obžalovaná vulgárně obořila, a proto tato svědkyně věc oznámila na linku 158. V jakém rozsahu byly dveře a následně též užitím hasicího přístroje byt č. ■■■ zasaženy, resp. poškozeny, se vyjádřil svědek ■■■ majitel tohoto bytu, a tato devastace majetku poškozeného je doložena fotodokumentací právě z místa činu. Výše škody, kterou obžalovaná ■■■ svým jednáním způsobila, byla prokázána odbornými vyjádřeními, jakož i doklady prokazujícími

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

náklady, které poškozený [REDAKCE] a poškozené Stavební bytové družstvo [REDAKCE], museli vynaložit na to, aby svůj majetek uvedli do původního stavu.

30. Pokud jde o jednání popsané pod bodem 2 rozsudku tak oproti přípravnému řízení, kdy obžalovaná [REDAKCE] stručně před soudem při rozhodování o vzetí její osoby do vazby, uvedla, že si podpálila vlastní byt a vlastní sedačku, před tímto soudem uvedla, že se ničeho nedopustila. V tomto případě je však obžalovaná [REDAKCE] usvědčována výpověďmi svědků [REDAKCE] a [REDAKCE]. Tito svědci shodně popsali, že dne 4. 7. 2022 v brzkých ranních hodinách zaznamenali v jejich bytovém domě kouř a zápach, které vycházely z bytu obžalované [REDAKCE] proto byla na místo přivolána hlídka policie, jakož i hasiči. Stopy po požáru pak byly patrné ve společných prostorech domu, kdy chodba a zábradlí v posledním patře, kde právě obžalovaná [REDAKCE] bydlela, byly velmi očouzené, všude po domě polétával popílek. Jak potvrdili svědci manželé [REDAKCE] ti vyběhli před dům a viděli, jak z bytu obžalované [REDAKCE] se valil dým, ona ve spodním prádle pohybující se po balkoně telefonovala, svědek [REDAKCE] potvrdil, že dveře do bytu obžalované byly pootevřené, a z bytu vycházel kouř. Po příjezdu hlídky policie byla z bytu č. [REDAKCE] vyvedena právě obžalovaná, jiná osoba se v něm nenacházela. Mezi obyvateli tohoto bytového domu se posléze rozšířila informace, že obžalovaná ve svém bytě zapálila sedací soupravu, kterou polila lihem. Na místě činu bylo provedeno jeho ohledání a byla pořízena fotodokumentace, byla zajištěna chemická stopa – ohořelé zbytky z povrchu sedací soupravy, která však vyhodnocena nebyla.

31. K posouzení charakteru požáru v bytové jednotce č. [REDAKCE] bylo zpracováno odborné vyjádření č.j. HSCB-1928-2/2022 KŘ, ev. č. 3122007978, jehož závěry před soudem přednesl svědek [REDAKCE]. Z jeho výpovědi vyplynulo, že informace zjištěné na místě činu jednoznačně směřovaly k tomu, že se jednalo o úmyslné zapálení, takže v tomto případě bylo velice jednoduché určit příčinu vzniku požáru, bylo tedy konstatováno, že k požáru došlo v důsledku úmyslného jednání obžalované. Potvrdil, že on ani hasičská jednotka na místě činu důkazy nezajišťovali. Pakliže bylo obžalovanou tvrzeno, že sedací soupravu polila technickým lihem a poté zapálila, toto tvrzení dle svědka odpovídalo tomu, co měl možnost na místě činu pozorovat, ač nádoba od technického lihu se zde nenacházela, zapalovače ano. Bylo zřejmé, že ohnisko vzniku požáru bylo na sedací soupravě a z toho místa se oheň šířil sedačkou, která pravděpodobně nebyla tolik hořlavá. V případě, kdy odhoří akcelarant, kterým v tomto případě měl být technický líh, dojde k rychlému spotřebování vzdušného kyslíku a dochází k pozvolnému samouhašení toho požáru, pokud není nějaký další materiál silně hořlavý v blízkosti. V tomto případě nebyl, takže docházelo spíše k útlumu už před hasebním zásahem. Svědek odhadl, že požár mohl trvat tak půl hodiny, čtyřicet minut, a pokud by ho obžalovaná hned uhasila, tak nemohly vzniknout takové následky, jaké tam byly. Škodu na majetku bytového družstva svědek odhadl částkou 50 000 Kč, nikdo nebyl zraněn, k ošetření byla převezena pouze obžalovaná. Svědek vyloučil samovolné vznícení nebo zkrat, který by vedl ke vzniku požáru, uvedl, že bez iniciátoru by materiály v ohnisku požáru byly zapáleny jen těžko.

32. Soud má tedy za prokázané, že to byla právě obžalovaná [REDAKCE] která dne 4. července 2022 kolem 4.00 hodin v obývacím pokoji bytové jednotky č. [REDAKCE] nacházející se ve třetím nadzemním podlaží, kterou v té době užívala, nejprve úmyslně založila požár, kdy polila gauč neznámou látkou, s největší pravděpodobností technickým lihem, kterou poté zapalovačem zapálila, načež srozuměna s tím, že může dojít k zahoření celé bytové jednotky a budovy č.p. [REDAKCE] ponechala otevřená okna a dveře vedoucí do společné chodby domu, a toto činila přesto, že si byla vědoma toho, že vzhledem k brzké ranní hodině nebudou moci obyvatelé domu včas a adekvátně reagovat na případné rozšíření požáru po celém domě a že je tímto zcela úmyslně vydává

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

nebezpečí smrti či těžké újmy na zdraví, přičemž k zahoření celé budovy nikoli však přičiněním obžalované [REDAKCE] nedošlo, neboť zapálený gauč sám shořel bez dalšího šíření po domě.

33. Spáchání skutku pod bodem 3 rozsudku obžalovanou [REDAKCE] pak prokazují výpovědi svědka [REDAKCE] a svědkyně [REDAKCE] kteří potvrdili, že obžalovaná [REDAKCE] poté, co byla propuštěna, se do domu vrátila, a opětovně se dopustila jednání, kterým v podstatě do té doby terorizovala obyvatele domu, což v pozici svědků před soudem tito potvrdili. Svědkyně [REDAKCE] v přípravném řízení uvedla a před soudem to potvrdila, že obžalovaná [REDAKCE] po svém návratu odpoledne běhala po chodbě bytovky a křičela: „já vás odtud stejně vy hajzlové dostanu, to je můj barák, vy odtud vypadnete“, a za pasem měla takovou dýku, kterou nosívala, a jak ji svědkyně viděla, tak se jí velmi bála, a proto opět zavolala policii. Ta obžalovanou [REDAKCE] odvezla, a jmenovaná se do domu již nevrátila. Jak prokázáno propouštěcí zprávou z Protialkoholní a protitoxikomanické záchytné stanice v Českých Budějovicích ze dne 7. 7. 2022, vyhotovené v 22:21 hodin, sem byla obžalovaná [REDAKCE] umístěna dne 7. 7. 2022 z důvodu agresivity vůči svému okolí, přičemž následně byla předána na psychiatrické oddělení Nemocnice České Budějovice a.s., jak vyplývá z předběžná propouštěcí zprávy z tohoto oddělení ze dne 8. 7. 2022, kam byla akutně přijata pro poruchy chování v rámci chronického abusu na psychoaktivních látkách (pervitin).

34. Pakliže obhajoba rozporovala, že nebylo provedenými důkazy prokázáno, že se obžalovaná [REDAKCE] jednání pod bodem 3 rozsudku dopustila toho dne, soud tento názor nesdílí, neboť svědkyně [REDAKCE] i svědek [REDAKCE] sice nebyli schopni přesně určit den, kdy se obžalovaná [REDAKCE] takto zachovala, neboť takového jednání se dopouštěla opakovaně se vzrůstající intenzitou pronášených výhrůžek, tento den lze jednoznačně určit právě z listinných důkazů citovaných shora, neboť obžalovaná [REDAKCE] byla dne 7. 7. 2022 odvezena poté, co se na základě oznámení události dostavila na místo hlídka policie, na protialkoholní záchytnou stanici, posléze předána k hospitalizaci na psychiatrické oddělení a po svém propuštění byla zadržena a následně soudem rozhodnuto o jejím vzetí do vazby.

35. Osobnost obžalované [REDAKCE] pak byla posouzena znalkyní MUDr. Monikou Gärtnerovou, která u obžalované neshledala existenci duševní poruchy v pravém slova smyslu. Dlouhodobě je uživatelkou nebo zneužívá návykové látky a alkohol a v její osobnosti jsou vyjádřeny rysy emoční nestability. V době skutku také netrpěla duševní poruchou v pravém slova smyslu, vyloučila tedy, že by se v jejím případě jednalo o patickou opilost. Rozpoznávací a ovládací schopnosti, pakliže by obžalovaná nebyla pod vlivem žádné látky, by byly zcela zachovány. Jestliže skutek spáchala pod vlivem alkoholu nebo nějakých jiných drog, tak by byly sníženy, zejména tedy ovládací schopnosti, lehce. Avšak toto snížení ovládací schopnosti si přivodila obžalovaná [REDAKCE] sama, pokud tedy užila alkohol či návykovou látku dobrovolně, a je známa účinků těchto látek na svůj organismus, protože je opakovaně v minulosti užívala. Pobyt obžalované [REDAKCE] na svobodě z psychiatrického hlediska není nebezpečný pro společnost, ochranné léčení nebylo navrženo, neboť obžalovaná motivována není. Obžalovaná [REDAKCE] je schopna chápat smysl trestního řízení.

36. Soud je tedy přesvědčen, že vina obžalované [REDAKCE] byla nade vší pochybnost prokázána důkazy, které soud označil shora, a proto byla uznána vinnou skutky, které byly po právní stránce kvalifikovány následovně. Jednání pod bodem 1 rozsudku naplňuje zákonné znaky skutkové podstaty přečinu poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku, neboť obžalovaná zničila, poškodila a učinila neupotřebitelné cizí věci ve vlastnictví jednak poškozeného [REDAKCE] jednak Stavebního bytového družstva, a způsobila tak na jejich majetku škodu nikoli nepatrnou. Skutek pod bodem 3 rozsudku byl po právní stránce kvalifikován jako přečin násilí proti skupině

obyvatelů a proti jednotlivci podle § 352 odst. 1 trestního zákoníku, neboť obžalovaná skupině obyvatelů vyhrožovala usmrcením. Po subjektivní stránce jednala obžalovaná v úmyslu přímém (§ 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku), neboť věděla, že svým jednáním může porušit zájmy chráněné trestním zákoníkem spočívající v zájmu na ochraně majetku třetích osob, resp. v zájmu na klidném občanském soužití proti vyhrožování újmou na zdraví, a tyto zájmy porušit chtěla.

37. Skutek pod bodem 2 rozsudku soud oproti obžalobě kvalifikoval jako zločin obecné ohrožení podle § 272 odst. 1 trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, neboť se obžalovaná dopustila jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu a to úmyslně způsobit obecné nebezpečí tím, že vydá lidi v nebezpečí smrti a těžké újmy na zdraví tím, že zapříčinila požár, když k dokonání trestného činu nedošlo. Komentář trestního zákoníku považuje za obecné nebezpečí takový stav, při němž nastává větší či menší pravděpodobnost vzniku vážné poruchy, která pro svou povahu, rozsah a intenzitu znamená nebezpečí smrti nebo těžké újmy na zdraví více osob nebo nebezpečí škody velkého rozsahu na cizím majetku. Obecné nebezpečí nastane tehdy, vznikne-li situace, která svou povahou, rozsahem a intenzitou ohrožení se rovná nebezpečí požáru, povodně, výbuchu apod., tedy hrozí-li lidem bezprostřední nebezpečí smrti nebo těžké újmy na zdraví anebo škody velkého rozsahu na cizím majetku. Obecné nebezpečí vzniká, když nebezpečí v zákoně uvedené povahy a intenzity hrozí bezprostředně, což znamená výrazné přiblížení se k poruše.

38. Pro posouzení skutku jako zločinu obecného ohrožení podle § 272 odst. 1 trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku považoval soud za podstatné zjištění konkrétní povahy a rozsahu ohrožení zdraví či života lidí a jejich celkového počtu, jakož je důležité zabývat se a v kontextu celé události vyhodnotit místo založení tohoto požáru, charakter a koncentraci kouřových zplodin vznikajících při požáru, jakož i výskyt ohrožených osob v domě. Z provedeného dokazování, z výpovědi svědků [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] vyplynulo, že všechny tyto osoby se nacházely v době požáru ve svých bytech, probouzely se a chystaly se povětšinou do práce. To, že v bytovém domě došlo k požáru, zaznamenaly všechny tyto osoby při vstupu na chodbu domu, kdy cítily kouř a spaleny, mimo to svědkyně [REDAKCE] uvedla, že zplodiny cítila i ve svém bytě, když ještě spala, resp. byla v polospánku, svědci manželé [REDAKCE] popsali, že vyběhli před dům a z bytu obžalované se valil dým, stejně tak ze dveří do bytu obžalované, jak potvrdil svědek [REDAKCE]. Ke vzniku, průběhu, příčině a následkům požáru byl proveden důkaz odborným vyjádřením Hasičského záchranného sboru Jihočeského kraje, ze dne 15. 7. 2022 č.j. HSCB-1928-2/2022 KŘ, ev. Č. 3122007978, které před soudem přednesl svědek [REDAKCE]. Požár byl založen úmyslně obžalovanou [REDAKCE] v jejím bytě v posledním patře bytového domu. V případě, kdy odhořel akcelérant, kterým v tomto případě měl být technický líh, došlo k rychlému spotřebování vzdušného kyslíku a k pozvolnému samouhašení toho požáru, neboť v blízkosti sedací soupravy nebyl další silně hořlavý materiál. Nelze však pominout fakt, že obžalovaná nechala otevřená okna i vstupní dveře do bytu, čímž umožnila přísun vzdušnému kyslíku. Nikdo z obyvatel domu nebyl zraněn, ošetřen, vyjma samotné obžalované [REDAKCE]. Lze tedy uzavřít, že záměrným způsobením požáru obžalovanou [REDAKCE] v obytném vícepodlažním domě lze vyvolat obecné nebezpečí ve smyslu § 272 odst. 1 trestního zákoníku. Avšak dle názoru soudu takové bezprostřední nebezpečí nevzniklo, což se právě projevilo v právní kvalifikaci, která byla na právní posouzení tohoto případu soudem využita.

39. Pokus podle § 21 odst. 1 je trestním zákoníkem charakterizován jako jednání bezprostředně směřující k dokonání určitého trestného činu, vedené úmyslem takový čin spáchat, ovšem nedokonané, a to s ohledem na to, že ještě nenaplní všechny znaky jeho skutkové podstaty. Jednání má povahu jednání bezprostředně směřujícího k dokonání trestného činu, pokud přímo

míří k způsobení následku, případně i účinku, předpokládanému zákonem pro zamýšlený trestný čin. Při pokusu pachatel svým úmyslným jednáním jde nad rámec pouhé přípravy určitého trestného činu a již bezprostředně směřuje k jeho spáchání. Takové jeho jednání je trestné jako pokus trestného činu, pokud nedojde k jeho dokonání pro nějakou překážku nebo pro jinou okolnost, zpravidla nezávislou na vůli pachatele, která zabrání v jeho dokonání. V posuzovaném případě obžalovaná [REDAKCE] vedena záměrem vystavit nebezpečí smrti či těžké újmy na zdraví obyvatele – sousedy v bytovém domě, který též obývala, úmyslně založila požár, který však nedosáhl takové intenzity, že by se rozšířil po bytovém domě a způsobil jeho zahoření, či by způsobil obyvatelům domu zdravotní potíže, pro které by musel být někdo z nich ošetřen či dokonce odvezen do nemocnice. Po subjektivní stránce jednalo obžalovaná přinejmenším v úmyslu nepřímém (§ 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku), neboť věděla, že svým jednáním může ohrozit zájem na ochraně života nebo zdraví lidí, a pro případ, že takové ohrožení zájmu způsobí, byla s tímto srozuměna. Nelze souhlasit s názorem obhajoby, že nebylo prokázáno, že by obžalovaná jednala úmyslně, respektive, že nebyly provedeny takové důkazy, které by k tomuto závěru o naplnění subjektivní stránky žalovaného trestného činu směřovaly. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] či svědek [REDAKCE] potvrdily, že obžalovaná [REDAKCE] opakovaně před touto událostí prohlašovala, že „to tam stejně podpálí“, což jednoznačně svědčí o jejím záměru, který naplnila právě činem dne 4. 7. 2022.

40. Při úvahách o trestu soud vycházel z § 38 odst. 1, odst. 2 a § 39 tr. zákoníku, neboť při stanovení druhu trestu a jeho výměry se přihlédne k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a jeho dosavadnímu způsobu života, k jeho chování po činu, a rovněž k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele. Přihlédne též k postoji obžalovaného k trestnému činu v trestním řízení, zda sjednal dohodu o vině a trestu, prohlásil svou vinu nebo označil rozhodné skutečnosti za nesporné. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.

41. K osobě obžalované [REDAKCE] bylo zjištěno, že tato nebyla do současné doby soudně trestána. Vzhledem k tomu, že se obžalovaná dopustila vícero trestných činů, soud ukládal podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku tzv. úhrnný trest, a to podle toho ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejprísněji trestný (§ 272 odst. 1 trestního zákoníku). Trestnost pokusu zákon obecně staví na roveň dokonatému trestnému činu, k jehož spáchání směřuje. Pokus je totiž bezvýjimečně trestný podle trestní sazby stanovené za takový dokonatý trestný čin. Nedostatek následku u něj však ve srovnání s dokonatým trestným činem působí jeho typově nižší společenskou škodlivost a obecně menší závažnost, proto je za něj zpravidla ukládán trest v nižší výměře než za dokonatý trestný čin. Obžalovaná byla tedy ohrožena uložením trestu odnětí svobody na 3 léta až 8 let. Obžalované významně polehčuje dosavadní bezúhonnost, naopak ji přitěžuje výše zmíněná okolnosti četnosti spáchaných trestných činů.

42. Podle § 58 odst. 1 trestního zákoníku má-li soud vzhledem k okolnostem případu nebo vzhledem k poměrům pachatele za to, že by použití trestní sazby odnětí svobody trestním zákonem stanovené bylo pro pachatele nepřiměřeně přísné a že lze dosáhnout nápravy pachatele i trestem kratšího trvání, může snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby tímto zákonem stanovené.

43. Soud po zvážení všech okolností případu, s přihlédnutím k následkům nejzávažnějšího trestného činu, kterého se obžalovaná dopustila, k okolnosti, že obžalovaná byla postavena před

soud poprvé, což se zřejmě významným způsobem odrazilo v jejím postoji, kdy v podstatě průběh hlavního líčení pouze sledovala, na svou obhajobu neuvedla ničeho, jen se vyjádřila ke každému ze slyšených svědků – svým sousedům tak, že se jim omluvila, je soud přesvědčen, že uložení trestu odnětí svobody pod spodní hranici zákonného rozpětí, který vyměřil v trvání 15 měsíců s tím, že tento trest obžalovaná vykoná jako nepodmíněný ve věznici s ostrahou (§ 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku), je trestem naprosto přiměřeným a svou výměrou pro prvotrestanou obžalovanou výchovným. Dále byl obžalované podle § 70 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku uložen též trest propadnutí věci, a to sekyrky zn. Fiskars, neboť se jedná o nástroj trestné činnosti. Propadlá věc připadá státu.

44. Takto uložené tresty soud shledává jako zákonné a spravedlivé, a necht' jsou dostatečným ponaučením pro obžalovanou, aby se do budoucna páchání trestné činnosti vyvarovala.

45. V adhézním řízení soud rozhodoval o nároku na náhradu škody, kterou v tomto řízení uplatnilo poškozené Stavební bytové družstvo [REDAKCE], [REDAKCE]. Vzhledem k tomu, že bylo v trestním řízení prokázáno, že obžalovaná [REDAKCE] prostřednictvím rodinných příslušníků uhradila škodu, kterou svým jednáním způsobila poškozenému, soud postupoval podle § 229 odst. 1 trestního řádu a poškozené bytové družstvo s uplatněným nárokem na náhradu škody odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr. ř., § 252 tr. ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr. ř.).

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (§ 228 odst. 4 tr. ř.).

České Budějovice dne 24. listopadu 2022

JUDr. Petra Kubová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová